

«The Irishman»: el rèquiem magistral de Scorsese sobre el cinema de gàngsters ja és a Netflix

El veterà director presenta una obra mestra amb els millors actors possibles en el seu testament cinematogràfic: Robert De Niro, Al Pacino i Joe Pesci

Robert De Niro en el seu paper de Frank Sheeran | Netflix

El cinema sobre la màfia, els gàngsters i el crim organitzat italo-americà posseeix una mística única. És un fet diferencial, un exquisit gust tàcit que supera amb escreix molts gèneres cinematogràfics. La indústria de Hollywood va aconseguir idealitzar i fer romàntic un món de crims, sang, traïcions, cinisme, corrupció i testosterona masculista. Una vegada se situa, s'entén i es compra aquest context, les pel·lícules sobre la màfia són inigualables.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=B3cJXk9IaH0>

Aquest 2019, una de les eminències a l'hora de dirigir, produir i escriure films del gènere s'acomiada del cinema rodejat dels millors actors possibles. Martin Scorsese presenta el seu rèquiem mafiós, en una novena simfonia sensacional, acompanyat de Robert De Niro, Al Pacino i Joe Pesci. *The Irishman* és la culminació d'una carrera brillant, marcada per les cintes sobre gàngsters. El film aborda una de les dècades més escabroses del crim organitzat als Estats Units, girant al voltant de la vida d'un sicari de la màfia, Frank Sheeran, interpretat per De Niro.

La pel·lícula és la crònica de la vida de Sheeran, un conductor de camions i veterà de guerra que es dedica a revendre part de la mercaderia que transporta. En una benzinera coneix Russell Bufalino (Joe Pesci), un dels pesos pesants de la màfia de Pennsilvània. Escalant posicions, Sheeran es converteix en un dels sicaris i executors més efectius del crim organitzat. Durant anys, assassina, mutila, fereix i amenaça a sang freda. Un bon dia, Bufalino li presenta el segon home més poderós de la societat americana durant els anys 60: el sindicalista Jimmy Hoffa, interpretat per Al Pacino.

A partir d'aquí, el guió es capbussa entre el drama personal de Sheeran, enfrontant-se als seus pecats familiars i a les obligacions de la màfia, amb els moments més dramàtics de la dècada als EUA, com l'assassinat de Kennedy, la crisi dels míssils de Cuba o els problemes racials.

The Irishman gira al voltant d'aquest triangle de poder, favors, exigències tàcites i amenaces subtils. Scorsese fila molt prim a l'hora d'explicar la història, basada en fets reals, amb els màxims detalls possibles. Una feina cinematogràfica quirúrgica, en un epitafi d'una vida plena de relats sobre gàngsters en què ha esdevingut una eminència en el gènere.

El director regala converses que tot amant de les pel·lícules de la màfia anhela, construeix personatges veraçs a partir d'històries reals, juga amb els silencis d'una manera magistral -com sempre, però en aquest film és especialment exquisit- i construeix un testament cinematogràfic amb grans dosis d'homenatges, tant a les seves obres com a les d'altres realitzadors que han marcat el cinema sobre la màfia.

Al Pacino i Robert De Niro, en un dels moments del film Foto: Netflix

La banda sonora és impressionant, (https://www.youtube.com/watch?v=NxKTy_ymTjc) acompanyant imprescindible de moltes de les escenes on apareixen els tres grans protagonistes de la trama. Els secundaris són de luxe i formen part d'una coral cinematogràfica excepcional: sense pal·liatius, una de les millors obres del segle XXI sense cap mena de dubte. Les actuacions de De Niro, Pesci i Pacino mereixen, com a mínim, la nominació als Oscar. Els gestos, els somriures irònics, els ulls freds i marcats pel pas del temps, els plans de càmera on surten els tres, o dos d'ells són impagables. Són un regal per al cinema.

Les tres hores i mitja de duració no es fan pesades, es fan massa breuss. És un film que hauria de tenir un metratge indefinit. És una radiografia madura, completa, tallada en marbre, com les grans escultures del Renaixement, per finalitzar un producte que pot ser un dels millors rèquiems cinematogràfics que s'han fet mai. Scorsese s'acomiada del seu públic però el públic no s'acomiadarà mai de Scorsese. *The Irishman*, amb el seu aire sinistre, d'atmosfera carregada de silencis, torna a elevar la mística del cinema sobre la màfia. Ningú farà mai més pel·lícules sobre gàngsters com Scorsese, De Niro, Pacino i Pesci.

